

В ній зазначається про близьких родичів але хто це? Так у п 1 ч 1 ст. 3 КПК України зазначається що «близькі родичі та члени сім'ї - чоловік дружина батько мати вітчим мачуха син дочка пасинок палченка пілний брат пілна сестра піл баба праділ прядяба внук внучка правнук правнучка усинювлювач чи усинювлений опікун чи пікпувальник особа яка перебуває піл опікою або пікпуванням а також особи які спільно проживають пов'язані спільним побутом і мають взаємні права та обов'язки в тому числі особи які спільно проживають але не перебувають в шлюбі» але тоді виникає питання чому законодавець вступив таку категорію як «напечений і напечена»? Хіба не може напикпал напечений примувувати напечену до вступу в статевий зв'язок чи навпаки - звісно може. Тому зважаючи на вище викладене ми вважаємо за необхідне провести суттєвий аналіз ст 154 КК України загалом, та внести відповідні поправки до ч1 та ч2 даної статті.

Список використаних джерел:

1. Акутаев Р.М. Латентная преступность: актуальность проблемы и понятие / Р.М. Акутаев // Государство и право. – 1997. – № 12.
2. Кримінальне право України. Особлива частина: Підручник (Ю.В. Александров, О.О. Дудоров, В.А. Клименко та ін.). - Вид. 2-ге, переробл. та допов./За ред. М.І. Мельника, В.А. Клименка. - К.: Атіка, 2008. - 712 с.
3. Джу́жа О.М. Кримінально-правові та кримінологічні проблеми злочинів, пов'язаних із сексуальним насильством [Електронний ресурс] / О.М. Джу́жа, О.А. Гапон, А.В. Кирилок // Борьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика). – 2004. – № 10.

Функції складу злочину в теорії кримінального права

Якубенко М. А., студент магістратури публi ННПП НАРС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент Катеринчук К.В.

Сутність і соціальне призначення права у житті суспільства виявляється не тільки у принципах, але і у функціях. У них втілюється його регулююча роль, знаходять вираження основні напрямки впливу права на суспільні відносини і поведінку людей, відображається його основне соціальне значення.

Нагадаємо, що термін «функція» (від лат. *functio* - здійснення, виконання) у науковий обіг запровадив німецький вчений Г. Лейбніц [1, с. 71]. Вперше його використав Я. М. Брайнін, який зазначав, що склад злочину як кримінально-правовий інститут здійснює дві функції. По-перше, сукупність ознак, що входять до складу злочину, характеризує певне суспільно небезпечне і передбачене кримінальним законом діяння як злочин. По-друге, наявність в певному суспільному небезпечному і передбаченому кримінальним законом діянні складу злочину є підставою кримінальної відповідальності особи, яка вчинила це діяння. Без наявності в суспільно небезпечному діянні складу злочину, передбаченому кримінальним законом, кримінальна відповідальність неможлива [2, с. 18].

Г. Т. Ткешеліадзе виділяв три функції складу злочину: фундаментальну, розмежувальну, гарантійну [3, с. 45].

На думку М. І. Бажанова, фундаментальна функція складу злочину полягає в тому, що склад злочину є єдиною, законною, необхідною і достатньою підставою кримінальної відповідальності. Розмежувальна - що ним чітко відділяється злочинне від незлочинного, один злочин від іншого. Гарантійна виключає притягнення особи до кримінальної відповідальності за відсутності у його діяч ознак складу злочину. Інтегративна функція складу визначається тим,

що всі його ознаки знаходяться у єдності і у взаємозв'язку і утворюють собою інтегративну систему, яка характеризує в цілому дане діяння як злочинне і каране. Кваліфікаційна функція полягає в тому, що склад знаходить своє вираження у кваліфікації злочинів. Шляхом такої кваліфікації встановлюється зв'язок між діянням і тим складом, ознаки якого описані у кримінальному законі, отже склад злочинів - це законодавча модель кваліфікації злочинів [4 с. 96-102].

Розробляючи систему функцій складу злочинів М. І. Бажанов обґрунтовано виходив з їх множинності («поліфункціональність» складу) і відносив до них крім раніше зазначених також інтегративну (всі ознаки складу перебувають в єдності й утворюють інтегровану систему) дескриптивну (ознаки складу мають узагальнений характер) прескриптивну (склад дозволяє досить чітко окреслювати масив суспільно небезпечних діянь, що належать до класу злочинів) аксіологічну (склад і сукупність його ознак дають можливість оцінювати суспільно небезпечне діяння як злочин) догматичну (на підставі аналізу елементів і ознак складу розробляються всі основні інститути як Загальної так і Особливої частини кримінального права) праксеологічну (втілює функцію в кожному кримінальному провадженні правозастосувач зобов'язаний встановити згідно з вимогами, наявність або відсутність ознак конкретного складу злочину [5, с. 129].

Найбільш прийнятною є класифікація, запропонована М. І. Бажановим, така класифікація функцій може бути використана у якості інструментарію у пізнанні сутності і значення як складу злочинів так і його окремих елементів. Запропонований підхід дозволить більш масштабно і глибоко розглянути функції складу злочинів в їх єдності а також взаємозв'язок складу злочинів з іншими інститутами кримінального права і на цій основі встановити більш узагальнені явлення як про склад злочинів - самостійний інститут кримінального права, так і про його функції (кримінально-правове значення).

Список використаних джерел:

1. Скакун О.Ф. Теория государства и права: [учебник для вузов] / О.Ф. Скакун. – Х.: Консум, 2003. – 555 с.
- 2.Брайнін Я. М. Основні питання загального вчення про склад злочину: [навч. посіб.] / Я.М.Брайнін. – К.: Вид – во КДУ, 1964. – 325 с.
- 3.Ткешелиадзе Г. Т. Судебная практика и уголовный закон / Г.Т. Ткешелиадзе. - Тбилиси 1975 - 175 с.
- 4.Бажанов. М. И. О функциях состава преступления (процессуальная функция) / М. И. Бажанов // Проблемы законности. – Харьков, 1995. – Вып. 29. – С. 96–102.
- 5.Бажанов М. І. Кримінальне право України: Загальна частина: [підручник]/ М. І. Бажанов. – К.: Кондор, 2005. – 492 с.

Суб'єктивні ознаки розбою

Негода К.О., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент Катеринчук К.В.

Розбійні напади серед інших злочинів, характеризуються підвищеною суспільною небезпекою, складністю кваліфікації та доказування різних аспектів злочинної діяльності.

Останніми роками зростає загальна кількість корисливо-насилницьких злочинів, тому кримінальна ситуація, що склалась протягом останнього десятиріччя в Україні, вимагає життя цілої низки ефективних заходів протидії злочинності. Актуальність вивчення питань протидії розбійним нападам